

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118203563
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:6118203563.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivety Sopkovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189 právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 42 072 905 proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 383 408, právne zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 475,20 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/7/2018-82 zo dňa 14. júna 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 475,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 475,20 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %. V celom rozsahu tak vyhovel žalobe na náhradu škody uplatnenú žalobcom v zmysle. § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa § 442 ods. 1 Obč. zák., ktorú žalobca odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného a škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, priloženú v prílohe, ktorú si uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalobca v žalobe ďalej tvrdil, že žalovaný nevybavil poistnú udalosť v zákonnej lehote, preto sa dostal do omeškania. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, z ktorých mal za preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti - dopravnej nehody dňa 11.06.2017, došlo na ceste druhej triedy, smer S. - K. k dopravnej nehode motorového vozidla I. Q., EČV: S., povinne zmluvne poistené žalovaným a motorového vozidla I. Q., EČV: K.. Pri tejto dopravnej nehode došlo k poškodeniu motorového vozidla I. Q., EČV: K., ktorého bola držiteľkou poškodená M. G.. V dôsledku tejto nehody poškodená nemohla užívať svoje vozidlo, preto si prenajala Zmluvou o nájme č. 266 zo dňa 13.06.2017 od prenajímateľa spoločnosti SetCar sk, a.s. osobný automobil I. Q. II. U., červenej farby, EVČ: XTXXXXX od 13.06.2017 počas nevyhnutného času opravy za denné nájomné 52,80 Eur. Po ukončení doby nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 170280 za

prenájom náhradného vozidla za obdobie od 13.06.2017 do 21.06.2017 v celkovej dĺžke 9 dní na sumu nájomného 475,20 Eur. Listom zo dňa 12.07.2017 oznámil žalovaný poškodenej, že vyhlásil škodu na vozidle poškodenej za totálnu škodu. Listom zo dňa 12.07.2017 zároveň žalovaný oznámil poškodenej v liste označenej ako Oznámenie o poistnom plnení, že skutočnú škodu vo výške 2.600,54 Eur jej bude poukázaná na účet. Žalovaný listom zo dňa 26.07.2017 oznámil poškodenej, že skutočnú škodu, čo predstavuje zapožičanie náhradného vozidla vo výške 103,43 Eur poukazuje na jej účet, a to titulom nájomného za dva dni požičaného vozidla od 13.06.2017 do 14.06.2017. Žalovaný teda vyplatil poškodenej ako poistné plnenie z titulu náhrady nákladov za nájom náhradného vozidla sumu 103,43 Eur, ktorého výšku plnenia určil tak, že od uplatneného nároku 475,20 Eur odpočítal sumu 369,60 Eur, t. j. dva dni do dňa oznámenia rozhodnutia o totálnej škode od 13.06. do 14.06.2017

a mínus náklady, ktoré boli vynaložené používaním vlastného vozidla 2,17 Eur. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že poškodená uzatvorila so žalobcom Zmluvu

o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpila pohľadávku na náhradu škody z titulu náhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 475,20 Eur, v dôsledku čoho sa stal žalobca aktívne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel jednoznačne k záveru, že pokiaľ žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyhlásil totálnu škodu dňa 12.07.2017, až týmto dňom došlo k ukončeniu šetrenia, a nie dňom 14.06.2016, ako to tvrdil žalovaný. Poškodená si teda nárok na náhradu za prenájom náhradného vozidla si mohla uplatniť za dobu, kedy mala vozidlo

v nájme - od 13.06.2017 do 21.06.2017, čiže tak, ako to uviedol žalobca vo faktúre

č. 170280, nakoľko aj z čestného prehlásenia poškodenej z 21.06.2017 vyplynulo, že inú možnosť nemala, ako si požičať od žalobcu do nájmu vozidlo, aby si mohla plniť služobné povinnosti. Súd prvej inštancie uviedol, že poškodená bola oprávnená užívať náhradné motorové vozidlo až do poukážania poistného plnenia, pričom rozhodnutie o totálnej škode bolo preukázateľne vyhotovené až 12.07.2017. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že

k rozhodnutiu o totálnej škode došlo už na základe listu zo dňa 14.06.2017, súd prvej inštancie obsah tohto listu vyhodnotil len ako zápis o poškodení vozidla obsahujúci popis poškodených častí vozidla, a nie ako rozhodnutie o totálnej škode. Prvoinštančný súd zdôraznil, že ak žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti až 12.07.2017, rozhodnutie

o totálnej škode nemohlo nastať skôr, ako ukončenie šetrenia. Čo sa týka neoprávneného krátenia nákladov, ktoré by boli vynaložené používaním vlastného vozidla v sume 2,17 Eur, uvedené žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, ide o účelové krátenie zo strany žalovaného. Je nepochybné, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k poškodeniu vozidla poškodenej M.j, ktorá v dôsledku tejto dopravnej nehody bola nútená si požičať u žalobcu do nájmu motorové vozidlo, pričom preukázateľne dopravná nehoda sa stala 11.06.2017 a od 13.06.2017 mala v nájme náhradné vozidlo až do 21.06.2017, preto je žalovaný povinný zaplatiť plnú náhradu nájomného za celé obdobie - od 13.06.2017 do 21.06.2017. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, a to o 5 % ročne podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákona. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške. Predovšetkým namietol, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal jeho námietkou, o tom, že časť žalobou uplatneného nároku vo výške 103,43 Eur už uhradil poškodenej ako sumu zodpovedajúcu nájmu motorového vozidla za

2 dni, preto ak žalobca požaduje žalovanú istinu aj vrátane už zaplatenej čiastky, ide

o duplicitné uplatnenie sumy 103,43 Eur. Ďalej sa nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, podľa ktorého k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti došlo až dňa 12.07.2017, a preto nárok na náhradu nákladov za prenájom motorového vozidla je dôvodný od 13.06.2017 do 21.06.2017. Zdôraznil, že oznámenie o poistnom plnení zo dňa 12.07.2017 totiž rozhodne nemožno považovať za rozhodnutie o likvidácii, ktoré je zásadné pre určenie dĺžky oprávneného nájmu, pretože rozhodnutie o totálnej škode bolo v danom prípade vyhotovené už 14.06.2017, kedy likvidátor vykonal obhliadku poškodeného motorového vozidla, a to za účasti poškodenej, ktorá zápis o poškodení vozidla podpísala a jednom vyhotovení aj prevzala. Nakoľko poškodená mala vedomosť o totálnej škode vozidla už dňa 14.06.2017, zápis o poškodení vozidla zo dňa 14.06.2017 je potom v danej veci rozhodnutím o totálnej škode. Keďže nárok na náhradu nákladov za zapožičanie vozidla bol dôvodný len v rozsahu 2 dní, a to od

13.06.2017 do 14.06.2017 a v takom rozsahu, teda v sume 103,43 Eur bol poškodený z jeho strany refundovaný, žaloba je nedôvodná aj vo zvyšku o zaplatenie 371,77 Eur. Okrem toho namietol priznanie úroku z omeškania ako nedôvodné, pretože on si svoju oznamovaciu povinnosť voči poškodenej splnil v trojmesačnej lehote listom zo dňa 26.07.2017, čo vylúčilo nárok na uplatnenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Prípadný nárok na úrok z omeškania by žalobcovi mohol vzniknúť až vtedy, ak by neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody podľa § 11 ods. 7 citovaného zákona. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, v ktorých bol ohľadne úrokov z omeškania vyslovený rovnaký právny záver.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. K námietke žalovaného týkajúcej sa čiastočného plnenia uviedol, že z podaní realizovaných žalovaným nie je zrejmé, kedy a komu malo byť čiastočne plnené. Poukázal na skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 21.06.2017, čo bezodkladne bolo žalovanému oznámené, preto ak aj plnil 26.07.2017 pôvodnému veriteľovi, teda poškodenej, také plnenie je vo vzťahu k nemu neúčinné. Ďalej sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, podľa ktorého rozhodnutie o totálnej škode bolo z jeho strany zrealizované už dňa 14.06.2017. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, súladnému s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že sa za rozhodnutie o totálnej škode bolo potrebné považovať oznámenie poisťovne (žalovaného) o poistnom plnení zo dňa 12.07.2017, lebo až ním žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a zároveň informoval poškodenú o výsledkoch šetrenia. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal aj prisúdený úrok z omeškania, pričom argumentoval tým, že v danom prípade nedošlo k omeškaniu z jeho strany (za predpokladu, že by bol nárok opodstatnený), žalobca poukázal na znenie § 11 ods. 6, 7, 8 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zdôraznil, že výkladom citovaného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že ak súd vyhovie žalobe o náhrade škody v konaní týkajúcom sa nárokov z povinného zmluvného poistenia podľa zák. č. 381/2001 Z.z., žalovaný sa dostáva do omeškania s plnením už odo dňa vyhotovenia rozhodnutia o odmietnutí poistného plnenia, pretože ide o neopodstatnenosť krátenia poistného plnenia, ktoré je predmetom sporu. Je teda zrejmé, že úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 predstavujú samostatnú sankciu spojenú s porušením ust. § 11 ods. 6 a nevzťahujú sa na nesplnenie povinnosti zakotvenej v § 11 ods. 7. Žalobca preto zastáva názor, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu, na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súď súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Ak ale súd žalobcu zamietne ako nedôvodnú, tak deklaruje oprávnenosť a zákonnosť výšky poisťovňou poskytnutého plnenia, z čoho jasne vyplýva, že sa poisťovňa nemohla dostať podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP do omeškania. Žalobca vzhľadom na uvedené skutočnosti označil napadnutý rozsudok za zákonný a dostatočne odôvodnený.

4. Žalovaný v odvolacej replike k vyjadrenia žalobcu zotrval na dôvodoch uvedených vo svojom odvolaní. Uviedol, že on predložením oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.07.2017 preukázal, kedy, komu a v akej výške poskytol poistné plnenie, a teda že sumu 103,43 Eur uhradil poškodenej M. G. ako osobe oprávnenej na inkasovanie plnenia z poistnej udalosti. Pokiaľ žalobca tvrdil, že je to inak, bol povinný dokázať to, avšak v konaní predložil len listinu označenú ako oznámenie o postúpení pohľadávky, z ktorej nie je zrejmé, kedy došlo k postúpeniu, a ani to, kedy bola táto skutočnosť oznámená jemu, žalovanému. Plnenie poskytnuté v prospech poškodenej ho v takom prípade zbavilo dlhu v sume 103,43 Eur a je s poukazom na ust. § 526 ods. 1 Obč. zák. účinné aj voči žalobcovi. Žalovaný ďalej trval na tom, že oznámenie o poistnom plnení zo dňa 12.07.2017 nemožno v prejednávanej veci považovať za rozhodnutie o likvidácii, nakoľko práve vedomosť poškodenej o totálnej škode bola v danej veci zásadná. Ak teda poškodená preukázateľne nadobudla vedomosť o totálnej škode na vozidle už dňa 14.06.2017, a to na základe zápisu o poškodení vozidla zo dňa 14.06.2017, tento zápis je potrebné považovať za rozhodnutie o likvidácii. Žalovaný sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadne jeho nároku na úrok z omeškania. Trval na tom, že nakoľko v trojmesačnej lehote od oznámenia vzniku poistnej udalosti splnil podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania, nárok

žalobcu na úrok nie je opodstatnený. Takýto nárok by žalobcovi mohol eventuálne vzniknúť až vtedy, ak by neplnil poisťné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z.

5. Žalobca v písomnom stanovisku k odvolacej replike žalovaného uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich vyjadrení realizovaných v priebehu sporu. Poukázal na reparačnú funkciu náhrady škody, ktorou sa má v danom prípade zaistiť plná kompenzácia spôsobenej ujmy vzniknutej vynaložením prostriedkov potrebných na zabezpečenie náhradného vozidla po dobu opravy poškodeného vozidla. Tvrdenia žalovaného ohľadne jeho rozhodnutia o totálnej škode označil za zavádzajúce, pretože pokiaľ ide o totálnu škodu, kde poisťovňa plní nie opravu vozidla ale všeobecnú cenu vozidla poníženú o hodnotu zvyškov, poškodený je oprávnený užívať náhradné vozidlo až do poukázania poisťného plnenia. Poškodený je totiž až potom schopný zakúpiť si rovnaké vozidlo a využívať ho ako svoje vlastné. Samotná vedomosť poškodeného o totálnej škode ešte nepredstavuje neúčelnosť vynaloženia nákladov na nájom náhradného vozidla, pretože zápis o obhliadke poškodeného vozidla je potrebné považovať len za oboznámenie poškodeného o rentabilnosti vozidla, a nie za rozhodnutie o totálnej škode. K opodstatnenosti a účelnosti vynaloženia nákladov za náhradné vozidlo a k rozsahu ich refundácie poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 3831/17 zo dňa 24.07.2018. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalobca zhodne s prvoinštančným súdom dospel k záveru, že úrok z omeškania mu patrí, lebo žalovaný sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku z titulu náhrady škody, keď neposkytol poisťné plnenie v takom rozsahu, na aký mal poškodený nárok.

6. Odvolací súd vec prejednal v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým v celom rozsahu vyhovel žalobe o zaplatenie 475,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 29.09.2017 do zaplatenia na konštatovaní, že pokiaľ žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a vyhlásil totálnu škodu dňa 12.07.2017, práve oznámenie o poisťnom plnení listom zo dňa 12.07.2019 adresovaným poškodenej je potrebné považovať za rozhodnutie o totálnej škode, ktoré malo vplyv dobu oprávneného užívania náhradné vozidlo poškodenou. Aktívnu legitímáciu žalobcu mal prvoinštančný súd preukázaná z oznámenia poškodenej M. adresovaného žalovanému o postúpení jej pohľadávky vo výške 475,20 Eur s príslušenstvom na žalobcu. Postúpená pohľadávka spočívala v nároku poškodenej na náhradu za prenájom náhradného vozidla za obdobie od 13.06.2017 do 21.06.2017, preto žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi, ktorý túto pohľadávku nadobudol postúpením od poškodenej náhradu škody vo výške 475,20 Eur zodpovedajúcu výške nájomného za užívanie náhradného motorového vozidla za 9 dní, a to spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 29.09.2017 do zaplatenia, pretože žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Za podstatné odvolacie tvrdenia žalovaného odvolací súd považoval jeho námietky týkajúce sa duplicitne uplatnenej časti nároku žalobcu na zaplatenie 103,43 Eur z dôvodu poskytnutého plnenia tejto sumy priamo poškodenej, ako aj nesprávne ustáleného dňa rozhodnutia o likvidácii podstatného pre určenie dĺžky oprávneného nájmu náhradného vozidla. Žalovaný tiež namietol aj priznaný úrok z omeškania dôvodiac tým, že ak si splnil oznamovaciu povinnosť podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2011 Z.z., žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na úrok z omeškania, a to s poukazom na znenie § 11 ods. 8 citovaného zákona.

9. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu veci tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, prioritne uvádza, že so záverom prvoinštančného súdu o ukončení šetrenia poisťnej udalosti a o vyhlásení totálnej škody na motorovom vozidle poškodenej dňom 12.07.2017 sa plne stotožňuje. Súd prvej inštancie správne dôvodil tým, že až oznámením o poisťnom plnení listom zo dňa 12.07.2017 došlo k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti a k vyhláseniu totálnej škody, a preto neobstojí argumentácia žalovaného, podľa ktorej rozhodnutie o totálnej škode bolo vyhotovené už dňa 14.06.2017, kedy likvidátor vykonal obhliadku poškodeného vozidla a vyhotovil zápis o rozsahu poškodenia s uvedením popisu poškodených častí vozidla. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom zastáva názor, že až oznámenie o poisťnom plnení zo dňa 12.07.2017 bolo relevantným rozhodnutím poisťovne o totálnej škode, pretože

až týmto dňom došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti a zároveň aj k oznámeniu výpočtu výšky plnenia poškodenej. S poukazom na tieto závery potom súd prvej inštancie správne ustálil aj dobu oprávneného nájmu náhradného motorového vozidla, keď konštatoval, že ak sa dopravná nehoda stala dňa 11.06.2017 a poškodená mala náhradné vozidlo v nájme od 13.06.2017 do 21.06.2017, žalovaný bol povinný zaplatiť jej náklady za tento nájom za celé obdobie, a to od 13.06.2017 až do 21.06.2017. Argumentáciu žalovaného prezentovanú v odvolaní o nesprávnom určení dňa rozhodnutia o totálnej škode preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. Ako opodstatnenú však odvolací súd vyhodnotil námietku žalovaného týkajúcu sa opodstatnenosti nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny v plnej výške zahŕňajúcej aj sumu 103,43 Eur, o ktorej žalovaný tvrdil už v odpore proti podanému platobnému rozkazu, že ju uhradil poškodenej v rámci refundácie v zmysle oznámenia o poistnom plnení listom zo dňa 26.07.2017. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že poškodená M. ako postupca oznámila žalovanému listom bez uvedenia dátumu postúpenie svojej pohľadávky dňom 21.06.2017 voči žalovanému spočívajúcej v nároku na poistné plnenie - náhradu škody z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 475,20 Eur s príslušenstvom na žalobcu.

11. Z ust. § 526 ods. 1, 2 Obč. zák. vyplýva, že postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

12. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu nevyplýva, kedy došlo zo strany poškodenej k oznámeniu postúpenia pohľadávky žalovanému, či k tomuto oznámeniu došlo skôr, než žalovaný plnil poškodenej časť nároku vo výške 103,43 Eur alebo k tomuto oznámeniu došlo až neskôr. Ak by postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému ako dlžníkovi až neskôr, zbavil by sa žalovaný záväzku v rozsahu 103,43 Eur s plnením poškodenej ako postupcovi. Súd prvej inštancie sa touto námietkou žalovaného uplatnenou už v odpore proti platobnému rozkazu vôbec nezaoberal, nevysporiadal sa s ňou a bez ďalšieho sa uspokojil s tvrdením žalobcu, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo poškodenou ako postupcom zrealizované. Tým, že súd prvej inštancie sa s uvedenou námietkou žalovanej nevysporiadal, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k predčasným právny záverom o rozsahu nároku žalobcu.

13. Ako opodstatnenú odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalovaného týkajúcu sa rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 475,20 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia.

14. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2011 Z. z. je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2011 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia.

16. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 tohto zákona, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

17. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie, a to aj s poukazom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019 dospel k záveru, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá by mu bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2011 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

18. Odvolací súd má teda za to, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

19. Z obsahu spisu je zrejmé, že v posudzovanom prípade si žalovaný splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že listom zo dňa 26.07.2016 informoval poškodeného o výsledku šetrenia a krátenia poistného plnenia, teda poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie v plnej výške, ktoré si poškodený od neho nárokoval. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie, je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia je poisťovateľ povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávacom prípade žalovaný ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnil. To, že žalovaný neodôvodnil odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnil vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostal v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania.

20. Odvolací súd preto na rozdiel od súdu prvej inštancie zastáva názor, že ak si žalovaný svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. splnil, nie je povinný žalobcovi platiť úroky z omeškania, nakoľko do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

21. Nakoľko súd prvej inštancie nevykonal potrebné dokazovanie na zistenie skutkového stavu, keď sa nezaoberal rozhodnými skutočnosťami a námietkami pre ustálenie a posúdenie dôvodnosti výšky uplatneného nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému a vec nesprávne právne posúdil, bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c), § 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie vysporiada s okolnosťami opodstatnenosti výšky nároku žalobcu v kontexte s námietkou žalovaného ohľadne plnenia poskytnutého poškodenej ako postupcovi v nadväznosti na právnu úpravu obsiahnutú v § 526 Obč. zák. a vo veci znovu rozhodne. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne znovu aj o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).